

Piatok 20. októbra 2017

Piesne: ES č. 636, 236

Text: R 14, 20b – 15, 7

„Vieru, ktorú máš, zachovaj pre seba pred Bohom. Blahoslavený, kto nesúdi sám seba v tom, čo uznáva za správne.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Ten, kto uveril v Pána Ježiša, komu Pán Ježiš prebýva v srdci aj v údoch, kto dovolí, aby Pán Ježiš žil v ňom a skrze neho, je apoštolom charakterizovaný ako „slobodný“ a „silný“: slobodný od poviazanosti zvykmi a tradíciami, slobodný od ľudských názorov a presvedčení. Pán Ježiš túto slobodu praktizoval na každom kroku. Krásne to znázorňuje príbeh o vymívaní klasov v sobotu. Keď sa Ho farizeji spýtali, prečo robí s učeníkmi to, čo nie je dovolené, povedal: „*Sobota bola ustanovená pre človeka, a nie človek pre sobotu; preto je Syn človeka pánom aj nad sobotou.*“ (Mk 2, 27 – 28) A je zároveň aj silný – silný v „*moci Jeho sily*“ (Ef 6,10). Má výzbroj Božiu, s ktorou vie premáhať všetky pokušenia a úklady diabla. A napriek tomu nie každý kresťan je slobodný a silný. Ako vtedy, tak aj v dnešných cirkevných zboroch sú kresťania, ktorí sú spútaní vecami z minulosti. A nie sú to len zvyky a tradície, ale aj mnohé ublíženia, rany, neodpustené hriechy. Sú to veci, ktoré v nich stále žijú a s ktorými sa nevedia rozísť – tak ako farizeji, ktorí nedokázali prejsť cez to, že sobota je pre človeka, a nie naopak. A tak sú mnohí pohoršení, keď sa na službách Božích objaví nový prvok, niečo iné, nezvyklé, napríklad tleskanie, pieseň v rytme, pohyb, hudobné nástroje – keď sa cirkev snaží vyjsť v ústrety dnešnému človeku, jeho chápaniu a vnímaniu vecí. A tiež sú pohoršení, keď sa konajú napríklad ekumenické stretnutia alebo keď sa veriaci snažia vstúpiť do politiky a formovať ju. My, ktorí sme silní, buďme v týchto veciach slobodní, avšak s mierou, aby sme svojim počínaním druhých zbytočne nepohoršovali a neurážali. Musíme byť trpezliví s tými, ktorí sú ešte slabí. Preto Pavel hovorí, aby sme im vychádzali v ústrety. Aby sme sa usilovali o jednomyseľnosť. Aby sme sa ich ujímali a povzbudzovali ich, kým aj im dá Pán zosilnieť na vnútornom človeku. Kristus je nám v tom príkladom. Aj keď bol Boží Syn, nepovyšoval sa, ale zniesol aj potupu a smrť pre nás, slabých a padlých ľudí. Preto prijímajme sa vospolok, ako aj nás Kristus prijal na oslávenie Boha. Amen.

Modlitba:

Drahý Otče, Ty si nás stvoril ako nádherné, jedinečné bytosti. Daj, aby sme sa navzájom prijímali takí, akí sme. A či sme slabí, či silní, nech nás spája to, že túžime žiť na Tvoju chválu a česť. Amen.

Mgr. Mária Popičová, zborová farárka v CZ ECAV Nesvady a konseniorka Dunajsko-nitrianskeho seniorátu